

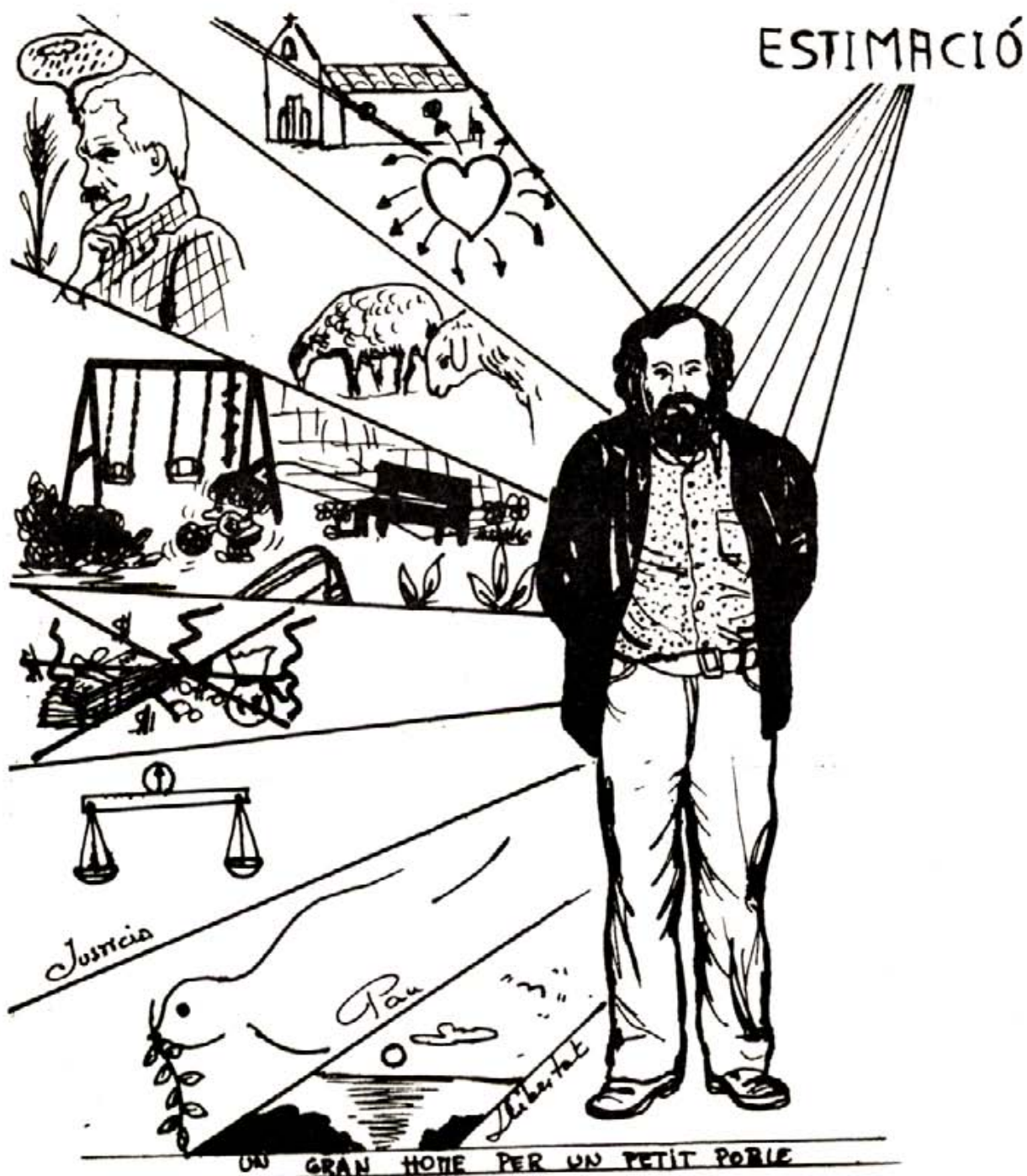

SANTA BÀRBARA

full parroquial

Vilafranca de Bonany

Dip. Leg. PM 26-1980, núm. 26 5-IX-1982

HA DEIXAT DE SER INDECÈNCIA EL DIR-SE SOCIALISTA.

Constitueix motiu de satisfacció per als homes i les dones de pensament socialista que entre trancs i barrancs hem arribat a la curva tercera de la nostre existència al comprovar - que no han estat vans els esforços de tota una vida quan al final podem contemplar gojosos que la societat actual està converguda que no hi ha altre camí pel desenrotllament i supervivència de la democràcia que les fórmules per nosaltres tant de temps sermonejades d'un model socialista.

L'aturada de les vacances és bona oportunitat per tornar la vista arrera i donar una pinzellada en els fets de la política recentment passats. Si cuidadosament analitzem la situació, a pesar que no sigui favorable pintar el quadre color de rosa, no hi ha motiu per a la desmoralització i oferir un panorama desastrosos. Encara que el nostre país tenguí manca d'experiència democràtica i siguin molts els obstacles haver de superar, es evident que cada dia són més els ciutadans conscients de la necessitat d'afermar un sistema polític basat en el respecte a la persona, a l'ordre i al progrés.

La notícia més sovint que d'un temps a aquesta part està en el primer lloc de tots els mitjans d'informació és la referent a la crisi del partit del govern, que pot ser motiu de no esgotar el període legislatiu, que mal pes seria obligat a convocar eleccions generals anticipades. Segons pareix, si hem de fer cas als

darrers sondejos, els socialistes duplicaran en vots als centristes, els seguidors més immediats. Així que avui l'home amb més probabilitat abans d'un any de ser elegit president del govern és l'actual secretari general del "Partit Socialista Obrer Espanyol": Felipe González. Són moltes les persones amb inquietud preocupades pel canvi, que s'han solidaritzat amb el partit socialista i desitgen que guanyin les properes eleccions.

Possiblement els adversaris polítics, al socialisme en les eleccions que s'acosten faran de "tripas corazón" per construir un sòlid mur per contenir la victòria del PSOE. Una pinzellada a les passades eleccions andaluses donen entendre que el poble és major d'edat i ja sap endevinar el que li convé. Poc importa a ningú, els predicaments del engrescats amb el "Nacional Catolicismo" que sense escrúpols, abusant dels sentiments religiosos de la gent presentaven a la Verge Patrona d'Andalusia plorant sang viva temerosa d'una victòria socialista que representa, segons deien, un perill per a la religió.

L'engany dels predicadors no va consistir només amb el profund convenciment demostrat - pels electors andalusos donant el triomf a l'ès guerra, sinó que mal interpretaren també les - intencions de la Verge que repentinament vamen viar les llàgrimes en rialles amb atenció als seus feels que havien depositat la confiança - en unes persones decididament dispostes a protegir-los.

Els homes i les dones de pensament socialista que un dia vàrem sofrir persecucions estam contents al presenciar que a mesura que - creix el nivell cultural del poble són la majoria que tenen la vista i l'esperança amb el sistema socialista responsable i capaç de crear - un clima de cordialitat entre les forces progressistes i lliberals, per tots units resoldre els problemes de cada dia.

Es pretensió dels socialistes fer possible que la política sigui el vehicle per acostar a les persones i no per allunyarles.

Bartomeu Estrany.

vilafranca melonera.

Ets sa vila melonera
més bona i millor que hi ha
per cuidar-los i sembrar
Vilafranca ets sa primera.

Un Artigues, de nom Pere
fou el primer que provà
melons a secà: sembrar
per això té ell sa senyera.

Segur que mai fos pensat
després de cent anys fer-ho,
mil nou-cents deu, dit millor,
que es sembràs tant de meló
amb tanta varietat.

Si un és bo s'altre és millor
de gusts molt apreciats
de tots es que s'han sembrats
tenint tanta de dolçor.

D'eriçó, molt bo a reguiu,
es francès serà a secà
també es fei i es tendral
sa fruita millor d'estiu.

Però si vols quedar bé
amb un meló regalant
segur que has d'estar donant
un claudio o calapoté.

Per això es bon conrador
tot es temps que ne tendrà
segur que ja cercarà
es que són bons per llavor.

No és estrany, triant sa flor
que resultis sa primera,
d'hospitalària, bon cor,
VILAFRANCA melonera.

Joan Nicolau Gayà
(Joan Torretes)

AVIS

col·legi mixt d'e.g.b.

Dia 9 de Setembre, de 9 a 12, se matricularan els alumnes que tenguin que començar el curs per primera vegada. Han de dur: Llibre de família i 4 fotos de carnet recents.

Dia 10 de Setembre, de 9 a 12 se podran matricular també els demés alumnes hagent de dur també 4 fotos de carnet recents.

Dia 15 de Setembre, a les 9 començarà de nou l'escola, iniciant-se el Curs 1982-83.

CONTRIBUCIONS I IMPOTS DE L'ESTAT

Els pròxims dies 1 i 2 d'Octubre se procedirà en aquesta vila a la cobrança de les contribucions i impost de l'Estat sobre territorial, Urbana, Rústica, Llicència Fiscal i Seguretat Social Agrària, les cobrances seran per la tarda de 16 a 22 hores, a les oficines de l'Ajuntament.

ESPORTS

El C.S.Vilafranca, ja ha començat la seva singladura. Ens trobam a les portes de la lliga. Darrera queden els esforços d'una directiva, enguany amb cares noves, perquè el club en aquesta nova temporada arribi a les cotes més altes dins el terreny esportiu i social.

Amb una plantilla, d'un principi bastant llarga i amb nou entrenador, el primer equip se disposa a afrontar la pròxima lliga essent una incògnita el seu paper. El que és inqüestionable és que, amb la llicó apresada de l'any passat, es farà tot el possible perquè aquesta temporada sigui la de la consolidació d'un equip de poble i amb futur.

PRETEMPORADA.

De moment, la pretemporada no és, en quan a resultats es refereix, gaire positiva i en quan a importància sobre els efectes que tindrà de cara a la captació de socis pot esser bastant greu, ja que, resultats apart, el joc desplegat és deficient i molt poc convincent.

Normalment, la preparació física hauria d'esser progressiva, fins aconseguir la posta a punt del conjunt. En excepció, el Vilafranca està entrenant a un ritme molt superior en el que requereix la seva categoria. Per descomtat que cada entrenador té la seva manera de treballar i les seves raons tindrà per aplicar des de els començaments de la pretemporada tal preparació a un equip de primera regional com és el nostre.

En l'aspecte social, no es pot dir que el companyerisme sigui la nota més destacable, faltaria saber si inclús està per baix del nivell normal dins un equip a on tots se coneixen des

de sempre i a on no hi manca cap "líder" perquè el Vilafranca hauria d'esser sempre un grup d'amics que representa dins el món de l'esport un poble, per el qual s'ha de lluitar sempre al màxim, deixant a un racó els personalismes, i la crítica destructiva als demés.

El grau de sociabilitat dels integrants del Club Esportiu Vilafranca, serà el que condicionarà la seva pròpia identitat i la seva pròpia supervivència.

ELS PETITS TAMBÉ CONTEN.

Les seves respectives lligues començan més tard, però això no és obstacle perquè ja es preparen per afrontar-les amb el màxim d'aspiracions. No ens cansarem de repetir que d'ells dependeix el Vilafranca del demà, i per tant seria convenient que se les dedicàs per part dels seus preparadors el màxim de temps possible i per part de la directiva un poc més d'atenció. Seria bo fer-lis de tant en tant qualche festeta, a ben segur que s'ho mereixen.

Miquel Sarceló.

CRÒNIQUES D'UN POBLE

UN POC PASSADES PERO...VERES.

-Altres temps entre els jueus
n'hi havia qualcun de noble,
pareix que es casco d'es poble
està dirigit amb sos peus.

-De sa fruita dats ametlers
en poden treure qualche sou,
la Vila, amb so plano nou
tendrà més foravilers.

-Li varen fer un bon fet
deixarlo penjat a s'estaca,
ells dos munyan sa vaca
i ets altres cobraven sa llet.

-Sense fer gens de renou
passaré molts de rosaris,
hi ha coses molt més necessaris
que no fer un plano nou.

-Molts d'aliments se poden perdre
si no hi posen líquit conservador,
jo visc devora un cap de cantó
que no hi poden estar d'olor de merda.

-Crec que n'hi ha que diven grifus
a lo que moltos deim grifons,
amb s'olor des cap de cantons
hi ha perill d'agafar es tifus.

-El Ministeri de Sanitat
me fa examinar s'aigo per beure
m'agradaria que vengués a veure
lo que mos passa per aquest forat.

-Sa gent diu que un puput
en s'estiu fa molta d'olor,
sa claveguera amb tanta de pudor
és un atemptat contra sa salut.

-En llatí li deim "Pater"
é un sacerdot quan el cridan,
moltes vegades quan respiram
pareix que tenim es nas dins es "water".

-Si el fa molt fort an es vent
diven que fa una ventada,
jo per una telefonada
he perdut un mig client.

-No és sa primera vegada
que sentim aquesta pudor,
i vos asseguro que aquesta olor
no és oloreta d'ensaimada.

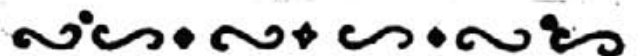
-Quan fa neu se congelen
i pleguen un memeu moltes vegades,
devuit capses d'ensaimades
fa tres anys que encara balen.

-Costaren sos festes de l'any passat
casi nou-centes mil pessetes,
recoranta mil punyetes
que n'hauriem pogut beure de gelat.

-De bo, sempre hi ha millar,
(ho he sentit dir moltes vegades),
si no fos per sa ganància de ses ensaimades
casi, casi, hauriem arribat an es milló.

-Aqueixa claveguera que han posat,
i que mos dona tanta de pudor,
té molt fàcil solució:
desenxufar es que tenen enxufat.

Jaume Nigorre.

UNA TRAMOIA: un somni

A vegades pens que visc un somni, una tramoia que l'autor heuria volgut viure de veres, un personatge fantàstic, però que a la vegada és tan real. Com si agafàs una miqueta de les persones que enrevolten els seus defectes i les virtuts.

Quan entr als camerins la nit de l'estren em vénen a la memòria els consells donats pel director els dies passats d'assaig, la veu em tremola, m'emboton malament, les sabates girades en fi tot a l'enrevés, pens en aquelles paraules que mai me'n record; hi tenc que pensar, les repetesc una vegada i altra. Tenc por, molt por.

Es hora de sortir, el públic ja espera, - el teló a punt d'obrir-se, el cor pareix que em vol fugir de dins els pits, sembla que eixem pla les ales i se'n va, ja em toca sortir, les primeres paraules no me pareixen dites meves, - els llums m'enlluernen, veig el públic llunyà.

Les paraules em surten sense esforç com - la lliçó apresada de memòria de quan era petita, em sent com una tereseta moguda pels fils de la vida. Ja cau el teló, ¿Ja? Sí, ja em sembla haver fet només un alè. La tramoia acaba, les mamballetes, algunes per compassió, altres de cor i pens que torn a ésser jo, que aquest personatge es va entristint perquè ja no el sent meu, m'assorden les mamballetes.

Després l'adéu a l'escenari que a vegades en els assaigs el trepitjava amb ràbia ara em pareix un nin petit necessitat de carícies i em sent trista, el personatge em diu adéu amb veu fosca i queda dins un racó del meu cor però que de tant en tant serà recordat amb estimació i ganes de tornar viure el mateix somni.

- Esperança Jaume.

A PERE FONS.

Se n'ha anat En Pere, sí, ens ha deixat - un home, però restarà entre nosaltres tot el - quel·l ell ha fet, allò que, començat per ell, - seguirà viu dins el quefer quotidià de la vida del poble.

Quan una persona deixa un lloc on se l'estima, sol ésser freqüent dir-se d'ell ocs "està en el record de la gent", però creim que - d'En Pere, no tan sols ens ha quedat el record, sinó, el que és més important, la seva obra.

Des d'aquest Full, dirigit fins ara per - ell, volem desitjar-li tota classe d'encerts - allà on vagi i que la seva labor fruiti una vegada més, com fins ara ho ha fet per tot on se l'ha conegut.

Pere, no et deim adéu, perquè estem convençuts que des d'allà on siguis te'n recordaràs que aquesta revista es obra teua i, de tant en tant, tindrem qualche escrit teu que, ben - segur, ens agradarà a tots.

La Redacció.

"Cabrera"

A primers de juliol anàrem a passar el dia a Cabrera, l'excursió fou tot un èxit quant a participació, érem més de vuitanta.

L'autocar ens conduí fins al mateix moll de la Colònia de Sant Jordi, on tot seguit prenguérem la barca i, en menys de dues hores fórem a Cabrera.

Cabrera, llàstima que no es pugui visitar tota l'illa perquè allò sí que ho és un paradís natural on encara no hi han arribat les urbanitzacions, l'especulació, i totes les coses d'aquest tipus que espenyen el paisatge.

De tornada ens mostraren, sempre en barca, la costa, bordejant l'illa; essent la cova de "la catedral" el lloc més hermos. És una cova on s'hi entra amb la barca i, no hi ha dubte, de que l'anomenada de catedral està ben encertada perquè realment sembla una església dins la mar.

Val la pena anar a Cabrera, ara que encara hi som a temps; sense ports artificials, ni hotels, allà on solament trenca el silenci el voleteig del corb marí que allà s'hi trôba a ca seva.

Grup Excursionista

EXCURSIÓ A... "SA FORADADA"

Dia 12 de setembre a les 8 hores.

Sortida de la plaça de s'estany amb autocar o amb cotxe (segons el nombre d'excursionistes). A les 10 h. partida amb barca del Port de Sóller fins a "Sa Foradada". Els qui vulguin podran fer una petita excursió a peu. La barca ens recollirà a les 5 h. per portar-nos de nou al Port.

Els interessats poden apuntar-se, abans de dia 8 de setembre, a LA CAIXA, ingressant al compte del Grup Excursionista, la quantitat de 350' - ptes, que és el cost de la barca, l'autocar s'abonarà el dia de l'excursió.

Grup Excursionista

BENAVENTURANCES DEL SENY

Benaventurats els qui se'n saben riure d'ells mateixos,
mai acabaran els motius per passar-s'ho divertit.

Benaventurats els qui no confonen una muntanya amb un claper,
s'estalviaran molts de disgusts.

Benaventurats els qui miren on posen els peus,
evitaran més d'una patinada.

Benaventurats els qui són capaços de dormir a ple,
acabaran essent persones de seny.

Benaventurats els qui saben callar i escoltar,
aprendran moltes de coses noves.

Benaventurats els qui són prou intel·ligents per no agafar-s'ho
tot amb massa solemnitat,
seran apreciats pels qui els tracten.

Benaventurats els qui estan atents a les necessitats dels altres
sense per això sentir-se indispensables,
seran sembradors d'alegria.

Benaventurats si sabeu admirar un somriure i oblidar una mala cara,
el vostre camí estarà amarat de llum.

Benaventurats si sabeu mirar amb serietat les coses petites
i amb tranquil·litat i pau d'esperit les coses importants,
així podreu arribar ben lluny.

Benaventurats si sou capaços d'interpretar amb benevolència
les actituds dels altres,
encara que les aparences vos diguin lo contrari,
vos prendran per ingenus,
però passar per la vida estimant té aquest preu.

Benaventurats els que s'ho pensen abans d'actuar
i pregunten abans de pensar-s'ho
s'estalviaran fer moltes tonteries.

Benaventurats si sabeu, al manco, callar i somriure
quan vos tallen la paraula,
quan vos fan el contrari
o vos fan empipar,
l'Evangelí comença a fer forat dins el vostre cor.

Benaventurats, sobretot, si sabeu reconèixer al Senyor
en TOTS quants trobeu pel camí,
heu trobat ja la LLUM i el vertader SENY.

I VIURE, CONVIURE I DEIXAR VIURE!

Lluc, una altre any el campament de la vi la comença. Arrera queden els preparatius, les reunions de monitors, les visites al que serà el campament d'enguany.

El dia 28 de Juny a les 9 del matí el carrer de Ca ses monges semblava una festa, de per tot arribaven infants carregats amb motxilles, sacs de dormir i mantes, semblava que tots anàven ben desxondits amb la idea de partir, la son no hi tenia cabuda.

Arribàrem a Lluc i berenàrem, després partírem al campament. L'olor de les oliveres, del romaní ens embriegava. Retorn dels fills perduts que tornaven a viure una setmana al mateix redol que l'any passat.

En un alè el camió quedà descarregat pel grup encarregat, mentrestant, l'equip de cuina preparava els útils, els altres començàrem a netejar el lloc per montar-hi les tendes.

Després d'haver dinat donàrem als nins les regles del campament i cada monitor amb els seus al.lots anaren a fer una xerradeta.

La setmana va anar passant de dia amb excursions dansa, jocs, pintura, murels, piscina, treballs manuals i les vetllades amb comèdies, cançons, jocs de vetllada i un festival en el que representants de cada tenda va sortir a l'escenari amb cançons; acudits, és a dir, el que va bullir dins la imaginació dels infants. També qualche vesora de foc d'acampada.

Després del dinar de cada dia una xarlatonada per En Pere a on el tema principal era el significat dins l'acampada de VIURE, CONVIURE I DEIXAR VIURE, amb una cançó que animava i que crec que arribà a esser el nostre himne.

El dia de més emoció crec que va esser el que de bon matí ens vàrem sentir amb ganas de dansar i sobretot de xerrar a la punyeta, pintats i vestits com els indis de les pel·lícules de l'oest.

Aquest dia tots vàrem disfrutar, jo en pensava haver tornada una nina com quan fotiu a murare les seves pintures i em vestia amb qualsevol pedaç que trobàs i no me sentia ridícula, al contrari em trobava gojosa d'aquella manera. L'horabaixa vàrem anar d'excursió a la cova dels morts, erem exploradors. Quin dia d'aventures. I el vespre el foc d'acampada, si qualcú ens hagués vist ho hagués donat a les cames pensant que era una tribu fora temps.

Anaren passant els dies més aviat del que desitjàvem i ens trobàrem en el diumenge. Entre preparar per l'horabaixa i anar a les dutxes ens va passar el dematí, i a les 3,30 vingueren els pares, besades i abraçades, la missa la festa i el gelat que tan amablement duqueren els pares, em sembla que casi tots vàrem repetir, i també d'ensaimada.

Així va acabar l'acampada d'enguany, esper que tots haguem après qualche cosa bona.

Esperança Jaume.

CANVI A LA PARRÒQUIA.

El passat segon diumenge d'Agost amb l'església estibada de feels va començar la seva tasca el nou rector de Vilafranca Miquel Mulet.

La cerimònia presidida pel vicari episcopal Josep Estelric, en sentides paraules va elogiar l'encertada renovació social i religiosa duita a terme pel qui fins ara havia estat el rector, Pere Fons.

Seguidament, en Pere en paraules entranyables de "agraïment i perdó" es va despedir de tots el vilafranquers. La despedida, encara que sempre són tristes, aquesta serà recordada per una de les més emotives causant un impacte en el poble que tardarà en cicatritzar.

En tot moment, el llarg desl tres anys de la seva permanència a la Vila, l'actuació del capellà tan aviat ha estat aplebada com crítica. Molts no estaven preparats per adaptar-se als seus predicaments, fins i tot hi havia algú interessat en impedir que la seva estància no se perllongàs massa entre nosaltres. Hi ha per dir que en Pere no se n'ha anat per esquícat, com qualcú ha donat la veu, tant es així que públicament es ressaltada la seva labor, com vençuts que cada dia són més en comprendre que les seves ensenyances responen a la preocupació social del vertader cristianisme.

No és la meua intenció fer aquí una comedia en els que es resisteixen a acceptar la nova filosofia del capellà, perquè pens que sempre que no hagi falsedat és bona la oposició - com també pens que per grans que siguin les discrepàncies no hi ha odi entre els vilafranquers.

Les repetides expressions d'en Pere Fons, de, "justícia, amor i pau per tota la humanitat", reforçades amb aquelles altres tan belles de, "viure, conviure i deixar viure", seran com un eco que resplendirà a dins les nostres orelles recordant les moltes lliçons apreses d'aquest home, en permanent preocupació en resoldre desinteressadament els problemes dels altres.

Amb tota seguretat es pot dir que el canvi noi que amb la seva perseverància ha cobert en Pere, les seves passes ja mai seran esborrades, i la llavor per ell sembrada, ja ha arrelat, - donarà el seu fruit i tampoc ja mai deixarà de créixer.

Benvingut a Vilafranca el nou rector Miquel Mulet Coll, desitjant ferventment que siguin molts els encerts que pugui tenir entre nosaltres.

Bartomeu Estrany.

NOTICIES FRESQUES

VOLEM DONAR la més cordial benvingu da al nou rector D.Miquel Mulet. De sitjam que la seva labor al front - de la nostra parròquia sigui encertada. Esperam que aquest Full dirigeix ara per ell conegui un nou impuls, ja que D.Miquel coneix en profunditat les tasques de premsa i de més mitjans d'informació.

HEM SENTIT DIR per la televisió que volen modificar el Codi de Circulació per poder-se fer els joves de 16 anys el carnet de conduir.

-Molts d'arbres joves estan torts per no posar d'hora una canya, ses carreteras d'Espanya prest tindran més morts.

DIVENDRES dia 8 D'OCTUBRE, a les 8,30 del vespre, començaran de bell nou les classes de Mallorca. Els qui vulguin apuntar-s'hi ho poden fer el mateix dia a l'escola Parroquial de Mallorca.

EL DIUMENGE, dia 26 DE SETEMBRE, a les tres hores, se retrassará en seixanta minuts l'hora oficial.

NAIXAMENTS: Cap.

DEFUNCIONS:

Francesca Aina Jaume Estrany.

Antoni Màs Gomila.

Joan Nicolau Artigues.

Esteve Mestre Sastre.

Joan Font Bauçà.

Montserrat Garí Sastre.

Salvador Font Bover.

MATRIMONIS:

Antoni Gomis Bauçà amb Margalida - Font Bauçà.

Joan Joi Ferrer amb Antònia Bauçà Roig.

EL C.P.JOVENT UNIT, vol donar les gràcies a les Germanes de la Caritat, per haver deixat a Sor Maria que per espai de tant de temps, col·laboràs d'una manera tan encertada en la tasca de manteniment de les nostres dependències.

Desitjam a Sor Maria, molta sort en el seu nou destí (Formentera) - i que la seva feina, allà, sigui més apreciada del que pugui haver-ho estat aquí.

